

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/140/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216202074
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1216202074.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: R.. V. M. G. F. I. Č. Í. N. , I. XX.XX.XXXX, Z. L. XX, Z., zastúpený JUDr. Janou Komišovou, advokátkou, so sídlom Jakubovo nám. 9, Bratislava, proti odporkyni: R.. Y. M. G. F. I. Č. Í. N. T. O. Á. , zastúpená JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom Námestie SNP 17/29, Zvolen, narodená XX.XX.XXXX, Z. L. XX, Z., v konaní o určenie práva bývania, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 22. februára 2016, č. k. 14 C 20/2016-17, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 22. februára 2016, č. k. 14 C 20/2016-17, v časti nariadenia predbežného opatrenia m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením nariadil predbežné opatrenie, ktorým až do právoplatného rozhodnutia vo veci rozvodového konania vedenom pod sp.zn. 17 C 192/2014 na Okresnom súde Bratislava II. uložil odporkyni strieť, aby navrhovateľ býval v rodinnom dome v Z., na L. XX, a súčasne uložil odporkyni zdržať sa všetkého, čo by viedlo k obmedzeniu, alebo odňatiu práva navrhovateľa bývať v rodinnom dome O. Z., na L.I. XX, do doby rozhodnutia vo veci rozvodového konania vedenom pod sp.zn. 17 C 192/2014 na Okresnom súde Bratislava II. Vo zvyšku súd návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 75 ods. 1, 7, 8, § 76 ods. 1 písm. e/, f/ O.s.p., § 102 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodnil tým, že je manželom odporkyne, od uzavretia ich manželstva celý život žije rodina, teda manželia M. v spoločnej domácnosti v rodinnom dome vo výlučnom vlastníctve odporkyne. Z ich manželstva pochádzajú tri deti W.. W. M., W. M. F. B. M.. Na Okresnom súde Bratislava II. prebieha rozvodové konanie účastníkov pod sp.zn. 17C 192/2014. Navrhovateľ v rámci návrhu na nariadenie predbežného opatrenia poukázal na to, že dňa 11.12.2015 odporkyňa R.. Y.. M. bez vedomia navrhovateľa a najstaršieho syna W.. W. M. nechala vymeniť zámky od vstupných dverí rodinného domu na L. Č.. XX O. Z.. V ten deň sa odporkyňa aj pokúsila manžela (navrhovateľa v tomto konaní) doslova „vyhodiť z domu“. Navrhovateľ žiadal svoju manželku, aby mu dovoľila si zobrať aspoň základné veci na prežitie, a tak sa toho dňa podvečer do domu nakoniec dostal a zostal v ňom napriek vôli odporkyne zamknutý. Dňa 12.12.2015 oznámila odporkyňa svojmu manželovi aj najstaršiemu synovi, že v rodinnom dome nechala inštalovať elektronický bezpečnostný systém napojený na službu pult centralizovanej ochrany (PCO), a že ich oboch žiada, aby na druhý deň opustili jej dom. Navrhovateľovi oznámila, že trvalý pobyt mu bude úradne zrušený neskôr, nakoľko na ohlasovni ju informovali, že mu zatiaľ trvalý pobyt ako manželovi zrušiť nemožno. Od 13.12.2015 dodnes sa odporkyňa zdržiava na neznámom mieste a komunikuje iba s mladším synom B. M..

Z obsahu spisu a pripojených listinných dôkazov súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania sú manželia. Odporkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, v ktorej po uzavretí manželstva účastníci spolu s deťmi bývali, pričom navrhovateľovi vzniklo právo bývania v dome odvedené od rodinnoprávneho vzťahu, t.j. od uzavretia manželstva s odporkyňou. Od roku 2014 je na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 17 C 192/2014 vedené rozvodové konanie účastníkov. V prípade rozvodu manželstva by došlo k zániku tohto práva vo vzťahu k navrhovateľovi. S poukazom na túto skutočnosť súd prvého stupňa vo vzťahu k navrhovateľovi vyhovel len tým častiam návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré budú upravovať právo navrhovateľa do doby trvania ich manželstva. Aj keď v tomto konaní nie je súd oprávnený skúmať príčiny rozvratu manželstva a dôvody pre podanie návrhu na rozvod manželstva, v návrhu na začatie konania navrhovateľ uvádza skutočnosti, ktoré preukazujú nezáujem odporkyne o vedenie spoločnej domácnosti s navrhovateľom a obnovenie manželského spolužitia. Súd prvého stupňa s poukazom na tieto skutočnosti vyhovel len tej časti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré s úpravou týchto vzťahov bezprostredne súvisia.

V danom prípade súd prvého stupňa v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že okrem skutočnosti, že odporkyňa ako vlastníčka nehnuteľností odmieta s navrhovateľom žiť pod jednou strechou a viesť spoločnú domácnosť navrhovateľ nepreukázal žiadnymi dôkazmi úkony odporkyne vedúce k nakladaniu so svojim vlastníctvom v smere, ako uviedol vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, preto súd prvého stupňa v časti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorou sa navrhovateľ domáhal obmedziť odporkyňu na jej vlastníckych právach, zamietol. Súd prvého stupňa poukázal na to, že odporkyňa aj počas trvania manželstva s navrhovateľom má právo nakladať so svojim vlastníctvom bez súhlasu manžela, žiadny právny predpis jej nakladanie s majetkom neobmedzuje tým, že je vydatá. Je len na jej rozhodnutí, či pri riešení svojej krízovej manželskej situácie s kým a kde bude žiť, bývať a viesť domácnosť.

Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie do časti nariadeného predbežného opatrenia z dôvodu, že v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. toto konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolateľka uviedla, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísanej v LV č. XXXX Okresným úradom Bratislava II, odbor katastrálny, pre okres Bratislava II, Obec Bratislava - mestská časť L.R., katastrálne územie G., pod A „ majetková podstata “ C - KN ako parcela č. XXXXX, o výmere 133 m², zastavané plochy a nádvoria a parcela č. XXXXX, o výmere 172 m², záhrady a stavba súpisné č. XXXX, na parcele č. XXXXX, a rodinný dom pod označením B „ vlastníci a iné oprávnené osoby “ na navrhovateľku v podiele 1/1; pod „C “ farchy bez zápisu, ktoré nadobudla pred uzavretím manželstva s navrhovateľom. Súčasne uviedla, že je spolu s navrhovateľom bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných v LV č. XXX Okresným úradom Bratislava II., odbor katastrálny, pre okres Bratislava II., Obec Bratislava - W.Á. Č. L., katastrálne územie G., pod A „ majetková podstata “ C - KN parcela č. XXXXX/XXX, o výmere 71 m², zastavané plochy a nádvoria, a parcela č. XXXXX/XXX, o výmere 240 m², záhrady a stavba súpisné č. XXXX, postavená na parcele č. XXXXX/XXX - rodinný dom v podiele 1/1, ktoré nadobudli počas manželstva s navrhovateľom. Kľúče od tejto nehnuteľnosti má len navrhovateľ, pričom jej duplikáty týchto kľúčov odmieta odovzdať. Odporkyňa v rámci odvolania ďalej uviedla, že na Okresnom súde Bratislava II. toho času prebieha konanie o rozvod manželstva vedené pod sp. zn. 17 C 192/2014. Na pojednávaní konanom dňa 09.02.2016 súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol, pričom rozsudok účastníkom zatiaľ nebol doručený a nie je právoplatný. Dňa 13.12.2015 v čase približne o 8.30 hod. ju navrhovateľ spolu so synom W. fyzicky napadol v predmetnej nehnuteľnosti tak, ako to vyplýva aj z potvrdenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, Obvodné oddelenie Policajného zboru Bratislava - G. zo dňa 13.12.2015 pod číslom DÚ 1585/2015. Uznesením Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 10.02.2016, sp.zn. 16 C 21/2016, vo veci navrhovateľky R.. Y. M. proti odporcovi W. M. (M.) o vypratanie nehnuteľnosti, súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým W. M. nariadil nevstupovať do nehnuteľnosti zapísanej v LV č. XXXX Okresným úradom Bratislava II., odbor katastrálny pre okres Bratislava II., pre Obec Bratislava mestská časť - L., katastrálne územie G., ako parcela č. XXXXX, o výmere 133 m², zastavané plochy a nádvoria a parcela č. XXXXX, o výmere 172 m², záhrady a stavba súpisné č. XXXX, postavená na parcele č. XXXXX - rodinný dom vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky, a to až do právoplatného skončenia konania o vypratanie nehnuteľnosti. Odporkyňa uviedla, že od 13.12.2015 z dôvodnej obavy o svoje zdravie nežije v dome,

ktorého je vlastníčkou. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je navrhovateľom ohrozované, má absolútnu povahu, a teda je silnejšie ako právo navrhovateľa bez právneho dôvodu respektíve len na základe rodinno-právneho vzťahu užívať nehnuteľnosť v jej výlučnom vlastníctve, pričom na náklady spojené s užívaním tejto nehnuteľnosti v roku 2016 navrhovateľ neprispel vôbec a v roku 2015 len raz sumou 500,- € . Má za to, že súdom prvého stupňa nariadené predbežné opatrenie, ktorý má strpieť, aby navrhovateľ býval v rodinnom dome v Z. na L. U. Č.. XX, a zdržať sa všetkého, čo by viedlo k obmedzovaniu alebo k odňatiu práva navrhovateľa bývať v rodinnom dome je aj rozhodnutím v rozpore s dobrými mravmi, keď toto rozhodnutie ju nielen obmedzuje v užívaní nehnuteľnosti, ktorá je jej výlučným vlastníctvom, ale ju núti znášať aj náklady za užívanie tejto nehnuteľnosti ďalšou osobou, ktorá už ale nemá povinnosť prispievať, či podieľať sa na nákladoch spojených s užívaním rodinného domu. Má zato, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia je zjavne účelový a šikanózný. Odporkyňa zdôraznila, že to bola práve ona, ktorá po fyzickom napadnutí dňa 13.12.2015 zo svojho vlastného rodinného domu ušla v obave o svoje zdravie a bezpečnosť a pokiaľ súd prvého stupňa preferuje právo na bývanie navrhovateľa vo fakticky cudzej nehnuteľnosti pred právom na ochranu života a zdravia, tak toto konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď lustráciou v katastri nehnuteľností mal zistiť ňou uvádzané skutočnosti o bezpodielovom spoluvlastníctve inej nehnuteľnosti. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolaciemu súdu navrhla, aby uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 22.02.2016, č.k. 14 C 20/2016-17, zrušil vo výrokoch, v ktorých nariadil predbežné opatrenie, a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 116,16 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že tvrdenie, že dňa 13.12.2015 spolu s ich najstarším synom W. W. M. mal napadnúť odporkyňu, a preto sa dnes musí zo strachu o svoj život skrývať v ilegalite, sú klamstvo. Má za to, že možno toto ani nie je jej vlastný nápad, ale ide o intrigu, ktorá výrazne nesie znaky fiškálneho triku. V prílohe priložil svoju výpoveď a výpoveď syna W. M. ku skutku zo dňa 13.12.2015, pričom poukázal na to, že polícia, ako aj Okresná prokuratúra Bratislava II., vyhodnotili slová odporkyne ako nepreukázané a neopodstatnené. V prípade, ak odporkyňa uvažuje s jeho premiestnením do objektu O. Z. na Z. U. XX, chce uviesť, že ide o starý rodinný dom, zastavanej plochy 71 m², bez adekvátneho vnútorného vybavenia. Poukázal na to, že s vedomím jeho manželky (odporkyne) tento prepožičal svojmu známemu, ktorý zabezpečuje bežnú údržbu, vrátane chodníkov, stará sa o bezpečnosť objektu. Na príľahlej ploche vybudoval improvizovanú dielňu, kde najmladší syn B. opravuje stroje. Predmetná nehnuteľnosť z prvej polovice 20. storočia a jeho sociálne zázemie (v kúpeľni chýba umývadlo, nie sú k dispozícii ani inštalácie pre osadenie práčky) slúži k tomu, aby mohla primerane fungovať iba takáto činnosť. Do tzv. obývačky zateká, lebo keramická krytina na sedlovej streche je pôvodná, dávno po technickej životnosti, poškodená a neopravovaná. Považuje za vhodné a potrebné ešte dodať, že ak by išlo iba o „boj“ s ním a snahu ilustrovať pred rozvodovým súdom neznesiteľnosť trvania manželstva, tak by to do istej miery aj chápal, no tendencia odporkyne urobiť ešte aj z ich spoločného syna „kriminálnika“, je podľa neho absurdná už od svojej podstaty. V ostatnom sa pridržiava argumentácie, ktorú predložil súdu v podaní zo dňa 04.02.2016.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu nie je vecne správne a odvolaniu odporkyne je potrebné priznať úspech.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e/ a f/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami; aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Navrhovateľ predbežného opatrenia musí (pokiaľ chce byť v konaní o predbežnom opatrení úspešný) osvedčiť svoj nárok voči odporcovi, ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, t.j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia. Vlastnícke a užívacie právo, ktoré požívajú zákonnú ochranu, je možné obmedziť dočasnou úpravou pomerov, t. j. dočasným zákazom dispozície, jeho užívania a to vtedy, ak by výkon vlastníckeho práva bol v rozpore s inými, rovnako chránenými

hodnotami - právami. Nariadenie predbežného opatrenia má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi konania a vyžaduje preukázanie a osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahu) medzi účastníkmi, ohľadne ktorého majú byť dočasne upravené pomery účastníkov, ako aj preukázanie naliehavej potreby úpravy právnych pomerov do rozhodnutia vo veci samej, keďže dočasná úprava je odôvodnená iba vtedy, ak existuje dôvodná obava, že jej nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa v spore.

Z dikcie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho nariadení, a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

Predbežné opatrenie má teda charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi a má miesto vtedy a tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia navrhovateľa v danom občiansko-právnom vzťahu. Pre nariadenie a ďalšie trvanie predbežného opatrenia nie je potrebné jednoznačne preukázať oprávnenosť uplatneného nároku. Postačuje, aby tento nárok bol osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, po začatí konania, a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia výlučne na navrhovateľovi. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia predbežného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

Pre potreby rozhodovania súdu o nariadení predbežného opatrenia nie je potrebné vykonávať dokazovanie na opodstatnenosť návrhu vo veci samej, súd vychádza z rozhodujúcich skutkových tvrdení uvádzaných navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňuje existenciu svojho nároku, s prihliadnutím na výsledky vykonaného dokazovania, pokiaľ sa začalo vo veci samej konať. Inak sa posudzuje hodnovernosť a pravdivosť tvrdení navrhovateľa, ktorými odôvodňuje opodstatnenosť návrhu vo veci samej, až následne dokazovaním vo veci samej, a pre účely predbežného opatrenia nie je potrebné ich pravdivosť zisťovať a vyhodnocovať v konfrontácii s inými relevantnými skutočnosťami týkajúcimi sa samotnej podstaty veci.

Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci ako manželka žili v spoločnej domácnosti, v nehnuteľnosti, v rodinnom dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve odporkyne. Rozvodové konanie účastníkov je vedené na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 17C 192/2014; rozsudkom zo dňa 09.02.2016 manželstvo účastníkov bolo rozvedené a v súčasnosti sa vedie konanie o odvolaní na odvolacom súde pod sp.zn.

8Co 175/2016, 8Co 176/2016; odvolacie konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z obsahu spisu v predjednávanej veci odvolací súd zistil, že návrhom vo veci samej sa navrhovateľ domáha určenia, že má právo bývať v rodinnom dome O. Z. na L. U. Č.. XX a tento užívať a súčasne, že odporkyňa je povinná zdržať sa všetkého, čo by viedlo k obmedzeniu alebo odňatiu práva navrhovateľa bývať v rodinnom dome O. Z., na L. U. Č.. XX a taktiež, že odporkyňa je povinná strpieť výkon práva užívania predmetného rodinného domu zo strany navrhovateľa (rodinný dom súpisné č. XXXX, stojaci na pozemku parcela č. XXXXX, zastavaný pozemok, parcela č. XXXXX a príľahlá záhrada, parcela č. XXXXX, tak ako sú tieto tri nehnuteľnosti zapísané v LV č. XXXX pre katastrálne územie Bratislava - G., vo výlučnom vlastníctve odporkyne). Súčasne sa domáhal náhrady trov konania a náhrady trov právneho zastúpenia. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi účastníkmi vznikol konflikt dňa 13.12.2015, ktorému zrejme predchádzali nezhody medzi účastníkmi.

Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 19.01.2016 R. V. M. (navrhovateľa) odvolací súd zistil, že obaja účastníci aj so synmi W. F. B. bývajú v Z. na L. U. č. XX v rodinnom dome, ktorý je výlučným vlastníctvom jeho manželky, nakoľko tento nadobudla ešte pred manželstvom. Od svadby však v tomto dome býva, počas manželstva do neho investoval, nehnuteľnosť zveľadil. Syn B. v dome býva stále a syn W. M. a tu zdržiava približne 3 až 4 noci v týždni, nakoľko pracuje medzi Bratislavou a Viedňou. Donedávna mali všetci na adrese trvalý pobyt, avšak po súdnom pojednávaní koncom novembra 2015 odporkyňa synovi W. trvalý pobyt zrušila, nakoľko sa nepostavil na jej stranu pri svojej výpovedi v rozvodovom konaní. Čo sa týka nezhôd medzi manželmi z jeho strany žiadne problémy nie sú, avšak manželka nie je stále s ničím spokojná, a s čím presne, toto mu nikdy nepovedala. Z návrhu na rozvod manželstva vyplýva, čo manželke vadí, a to konkrétne, že je nespokojná so životom v manželstve a chce sa venovať sebe. Začiatok konfliktu vznikol v piatok 11.12.2015 v čase okolo 16.00 hod., kedy prišiel domov, avšak z vonku videl, že v dome sa niečo deje, nakoľko sa tam pohybovalo viacej ľudí a vonku stala dodávka s rebríkom, že na dome je namontovaná siréna; oznámila mu, že dala namontovať zabezpečovací systém do domu a vymenila vložky na zámkoch do domu, garáže a brány, vyzvala ho, aby z domu odišiel. Nekonal v úmysle manželke ublížiť alebo pripraviť o majetok, konal v obave o svoju budúcnosť, bránil sa voči nezákonnému vysťahovaniu z domu, aby neskončil na ulici.

Odvolací súd v predmetnej veci zdôrazňuje, že pre rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z uvedeného procesného pravidla vyplývajú závažné dôsledky. Stavom v čase rozhodovania je skutkový a právny, v ktorom sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 75 ods. 2 O.s.p. Preto sa súd vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla, hmotného práva. Toto pravidlo súvisí aj s tým, že účastníci nemusia byť vypočutí a súd nie je povinný vykonávať ani iné dokazovanie. Ak súd vykoná dokazovanie, základom pre jeho rozhodnutie je aj výsledok tohto dokazovania a z toho vyplývajúce právne posúdenie. Význam toho, že pre rozhodnutie súdu o predbežnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa, vynikne v prípade odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav a právne posúdenie, ktoré tu bolo v čase rozhodovania súdu prvého stupňa. Odvolací súd nemôže prihliadnuť na zmeny právneho stavu veci.

V tejto súvislosti a s poukazom na osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i s poukazom na osvedčenie, či tu existuje resp. neexistuje nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy, odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v predmetnej veci neosvedčil a nepreukázal potrebu okamžitého zásahu zo strany súdu, nakoľko je zrejme, že po odchode odporkyne z predmetnej nehnuteľnosti, absentuje (a aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa absentovalo) nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorého trvanie je základným predpokladom pre nariadenie predbežného opatrenia. Z obsahu spisu (z odvolania odporkyne, ale aj z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) vyplýva, že od 13.12.2015 sa odporkyňa zdržiava na neznámom mieste, inak povedané nezdržiava sa v predmetnej nehnuteľnosti a komunikuje iba s mladším synom účastníkov B.. Keďže pre nariadenie predbežného opatrenia je potrebné splnenie všetkých predpokladov, t.j. aj preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré tu musí reálne hroziť, je nepochybné, že táto podmienka splnená nie je. Inak povedané, samotná skutočnosť, že odporkyňa sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, v ktorej zostali bývať ostatní členovia domácnosti, znamená, že odporkyňa reálne

prestala vykonávať úkony, ktorými by zamedzovala _____ a obmedzovala navrhovateľa v užívaní nehnuteľnosti s poukazom na odvodené právo užívania k tejto nehnuteľnosti. Takéto nariadenie predbežného opatrenia nemôže obstať ani z dôvodu „opatrnosti“, nakoľko výnimočnosť jeho nariadenia musí byť podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami každého jednotlivého prípadu.

Pokiaľ ide o námietku odporkyne, že účastníci majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov rodinný dom nachádzajúci sa v Z. L.Ž. zapísaný v LV č. XXX, _____ v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že táto skutočnosť bude významná až po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva pri vyporiadaní BSM.

Na záver odvolací súd zdôrazňuje, že po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva bude potrebné, aby manželia svoje vzájomné majetkové a užívacie vzťahy sa snažili vyriešiť vzájomnou dohodou a kompromisom, ktorými následne predídu budúcim súdnym sporom.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací dospel k záveru, že v danom prípade za tohto skutkového stavu nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok pre vydanie navrhovaného predbežného opatrenia, preto uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní v napadnutom rozsahu zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol (§ 220 O.s.p.).

O náhrade trov predbežného opatrenia, vrátane trov odvolacieho konania, bude rozhodnuté v rámci náhrady trov konania vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. _____ o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.